

[Alfred Jensen.]

kaldt Kommunist. Naar jeg paatalte det, var det for at vise, at man mener, at i Organisationerne er man noget ud over det almindelige, og det kunde tyde paa, at det ærede Medlem synes, han er noget ud over det almindelige, naar han er her. Jeg er tværtimod stolt over at være Kommunist, jeg skal ikke skjule det nogen Sinde. Men de Bebrejdelser, der rettedes imod os, at vi var Skyld i, at Loven havde faaet den ilde berygtede Klang ved Navnet Tugthusloven, at det var vor og Socialdemokratiets Agitation, der bar Ansvaret derfor, kan vi ikke tage imod. Nej, saadan et Navn holder sig ikke gennem Aarene, hvis der ikke ude i Befolkningen er Sangbund for det, og den har netop Lovens Virkninger givet. Derfor har Loven faaet og beholdt det Navn, og det vil den blive ved at beholde, selv efter at den er ophævet.

Ministeren for Handel, Industri og Søfart (Kjærboel): Det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen har paa ny rettet det Spørgsmaal til mig, hvilke Bestemmelser i Straffeloven der maatte kunne anvendes paa de herhenhørende Forhold. Jeg kan ikke besvare det paa anden Maade end ved at gentage, hvad jeg flere Gange tidligere har fremhævet, at der bl. a. i de af mig tidligere nævnte Paragraffer i Straffeloven er tilstrækkelig Hjemmel til at straffe Overtrædelser, der bør straffes. Der er ingen Grund til en Særlovgivning paa dette Omraade, og saa meget mindre, naar Straffebestemmelserne deri ingen Retningslinier giver. Naar det drejer sig om Erstatnings-sager, vil disse efter min Opfattelse kunne paadømmes i Henhold til de bestaaende Erstatningsregler.

Med Hensyn til de to Domme, som det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen paa ny var inde paa, er det min Opfattelse, at den Omstændighed, at en Sagsøger rejser Sag under Henvisning til en Lov, ikke afgjort medfører, at Sagen paadømmes efter denne Lov, og der er ikke i den paagældende Dom nævnt noget om Erhvervs- og Arbejdsfrihedsloven. I det andet Tilfælde, som det ærede Medlem fremdrog, er der udtrykkelig sagt, at man har paadømt den paagældende Sag uden at tage Hensyn til Erhvervs- og Arbejdsfrihedsloven.

Maa jeg til det ærede Medlem Hr. Svend E. Johansen sige, at der i Loven om den faste Voldgiftsret § 4 C. staar:

„Ogsaa andre Tvistepunkter mellem Arbejdsgivere og Arbejdere kan, naar Voldgiftsretten med en Majoritet af mindst

5 billiger det, indbringes for samme, naar der mellem en Arbejdsgiver- og Arbejderorganisation eller mellem en Enkeltvirksomhed og en Arbejderorganisation derom er truffet en almindelig eller for det enkelte Tilfælde speciel Aftale.“

Min Bemærkning var affødt af, at det ærede Medlem paastod, at den faste Voldgiftsret ikke kendte andre Subjekter end Organisationerne.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Boeck-Hansen har Ordet for en kort Bemærkning.

Boeck-Hansen: I Anledning af det ærede Medlem Hr. Steens Udtalelser om hans store Forhandlingsvillighed maa jeg maaske faa Lov til med den højtærede Formands Tilladelse at citere et Par Ord af det ærede Medlems Udtalelser ved første Behandling:

„Vi stemte imod Loven, da den i sin Tid blev os paatvunget. Vi har senere haft Lejlighed til at stemme for Lovens Ophævelse, og det vil vi gøre paa ny, naar vi kommer til den forestaaende Afstemning.“

Og saa siger det ærede Medlem Hr. Steen:

„Jeg henviser det ærede Medlem“ — det er altsaa mig — „til at læse alle de Grunde, vi i Tidens Løb har fremført for, at vi ikke vilde have denne Lov. . . . Alle disse Grunde henviser vi til. Derfor ønsker vi ikke Loven, og derfor ønsker vi den nu ophævet.“

Dette giver mig ikke Indtryk af nogen Forhandlingsvillighed, og mit Indtryk er ikke blevet ændret under Udvalgsforhandlingen.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Svend E. Johansen har Ordet for en kort Bemærkning.

Svend E. Johansen: Det gik, som jeg tænkte, der var ikke noget nyt for mig i den højtærede Handelsministers Bemærkninger. Allerede i min afsluttende Tale ved første Behandling gjorde jeg opmærksom paa, at det, der for mig var Kardinalpunktet, var, at det ikke var muligt for Medlemmer af Arbejderorganisationer enkeltvis at være Retsobjekter ved den faste Voldgiftsret. Det staar fast. Der er stadig Tale om en Arbejderorganisation paa den ene Side og en Arbejdsgiverorganisation eller Firma, Aktieselskab eller Enkeltmand paa den anden Side, og derunder er at forstaa Enkeltmand, der har et Firma, der har afsluttet Overenskomst med en Organisation; han repræsenterer